

Domarkompendium

HALDENSTÖVARE

- en av de norska stövarraserna -

Framtaget till exteriördomarkonferens april 2017. Reviderat och godkänt av SKK 2020. Bilder är från norska kompendiet, text m.m. är översatt från norska. Bilder har dessutom levererats av Raymond Bråten, Marianne Schweizer Grönvold och Eva Jönsson. Medgivande finns om publicering inkl. på SKKs hemsida.

HISTORIK

Haldenstövare kommer, som namnet anger, från området runt den norska staden Halden. Den framavlades, under senare delen av 1800-talet, genom blandningar av foxhound, harrier och beagle från England samt lokala stövarraser. Namnet Haldenstövare började inte användas förrän runt 1938. Redan tidigt kunde man se att hundarna hade en klart framträdande typ som kunde bilda underlag för en ras, men hela tiden fanns problem med en smal avelsbas. En valpsjukeepidemi och andra världskriget höll nästintill på att utrota haldenstövaren.

En som betytt mycket för rasen är Oscar H. Nylaende från Skjeberg. Han hade målsättningen att få rasen på fötter igen och har därigenom lämnat stora avtryck i utvecklingen av haldenstövare. Han arbetade målmedvetet med avel på ett mycket fint avelsmaterial. Rasentusiasterna fick fart på aveln och 1952 erkändes rasen officiellt.

Intresset för rasen steg och det kom fram flera champions bland annat Lise 1366 som kanske var den mest framstående. Tiken var en av Skandinavien's högst rankade harhundar både inom jakt och på utställning. Lise var en utmärkt avelstik och födde hela 72 valpar. Oscar H. Nylaende har med rätta kallats "Haldenstövarens fader".

Oscar H. Nylaende med Lise 1366.

Haldenstövare från 1950-talet.

Redan under andra halvan av 1950-talet föll dock intresset igen och rasen har aldrig varit särskilt talrik. Den första individen av haldenstövare i Sverige registrerades 1983. De senaste åren har antalet valpar som nyregistrerats i Norge varit mellan 10 och 20. Antalet räknas fortfarande som lågt och måste öka betydligt om rasen skall ses ha en livskraftig framtid.

Jaktprovsmässigt har haldenstövaren ett högt prisgenomsnitt som är bland de högsta i Norge. Idag är rasen involverad i projektet "Bevara fåtaliga raser med Norge som ursprung". Här har sperma långtidslagrats från utvalda hanhundar och detta har gett fyra hundars välkommande. Det har även gjorts inkorsningar från andra raser.

HALDENSTÖVARE

URSPRUNGLAND: Norge

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

Haldenstövare är en skalldrivande hund som används vid jakt på hare och räv. Den jagar som ensamhund och skall vara hjortdjursren.

FCI-KLASSIFIKATION

Grupp 6 sektion 1:2 med arbetsprov.

BAKGRUND/ÄNDAMÅL

Haldenstövare kommer, som namnet anger, från området runt den norska staden Halden. Den framavlades, under senare delen av 1800-talet, genom blandningar av foxhound, harrier och beagle från England samt lokala stövarraser. Redan tidigt kunde man se att hundarna hade en klart framträdande typ som kunde bilda underlag för en ras, men hela tiden fanns problem med en smal avelsbas. En valpsjukeepedemi och andra världskriget höll nästintill på att utrota haldenstövaren, men med rasentusiasters hjälp fick aveln ny fart igen efter kriget och 1952 erkändes rasen officiellt. Redan under andra halvan av 1950-talet föll dock intresset igen och rasen har aldrig varit särskilt talrik.

HELHETSINTRYCK

Haldenstövare skall vara en rektangulärt byggd hund. Den skall föra sig stolt och vara kraftig men inte tung.

Hane med utmärkt helhet.

Korrekt hanhundshuvud.

Korrekt tikhuvud.

HUVUD

Huvudet skall vara torrt, medelstort och välproportionerligt.

Skallparti

Skallen skall vara svagt välvd sedd såväl framifrån som från sidan. Nackknölen skall vara svagt framträdande.

Stop

Stopet skall vara svagt markerat.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart. Näsborrharna skall vara vida.

Nosparti

Nosryggen skall vara rak och nospartiet får inte vara för kort.

Läppar

Läpparna får inte vara för djupa.

Käkar/tänder

Komplett saxbett.

Kinder

Kinderna skall vara förhållandevis flata.

Ögon

Ögonen skall vara medelstora och mörkbruna med lugnt uttryck.

Öron

Öronen skall vara medelhögt ansatta och nå till halva nospartiet om de dras framåt.

Vackert tikhuvud med väl ansatta öron.

Välformat tikhuvud med fint uttryck

Vackert hanhundshuvud med utmärkta proportioner. Fint uttryck.

Välformat hanhundshuvud, utmärkta proportioner. Något korta öron.

Kommentar

Huvudet får inte vara för tungt och nospartiet ska vara väl utfyllt.

Nackknölen får inte bli allt för framträdande - finsk stövare är inkorsad i rasen - bör påverka prissättningen.

Hane med utmärkt helhet.

Tik med utmärkt helhet och stark benstomme. Vek i mellanhänderna.

HALS

Halsen skall vara förhållandevis lång med kraftigt nackparti. Halsen skall vara torr utan löst skinn.

KROPP

Rygg

Ryggen skall vara plan och kraftig.

Ländparti

Länden skall vara bred och muskulös.

Välbalanserad hane med utmärkta proportioner och kropp. Utmärkt huvud. Regäl benstomme. Välvinklad. Vältecknad med bra färger.

Harmoniskt byggd tik med bra proportioner. Vackert huvud. Utmärkta vinklar, lite mjuka mellanhänder. Fina färger men sparsamt tecknad.

Kors

Korset skall vara svagt sluttande.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup och äggformad med väl välvda revben. De bakre revbenen skall vara långa.

Underlinje

Buklinjen skall vara obetydligt uppdragen.

Svans

Svansen skall vara medelhögt ansatt, förhållandevis grov och nå till hasen. Den skall bäras förhållandevis lågt.

EXTREMITETER

FRAMSTÄLL

Benstommen skall vara kraftig.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara muskulösa. Skulderbladen skall vara långa och snedställda. Skulderbladspetsarna skall inte vara markerade över manken.

Välkroppad hane med bra skuldra, stark rygglinje, kraftig benstomme, välvinklad, utmärkta lår, fina tassar.

Underarm

Underarmarna skall vara raka och torra.

Mellanhand

Sedda från sidan skall mellanhänderna vara svagt snedställda.

Framtassar

Framtassarna skall vara ovala, välvda och slutna med god behåring mellan tårna.

BAKSTÄLL

Bakbenen skall vara välvinklade.

Lår

Låren skall vara breda med god muskulatur.

Underben

Underbenen skall vara långa.

Has

Hasorna skall vara breda och torra. De skall varken vara utåt- eller inåtvridna.

Mellanfot

Sporrar är tillåtna men inte önskvärda.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjudet i Sverige.

Baktassar

Baktassar; se framtassar.

RÖRELSER

Rörelserna skall vara lätta, vägvinande och parallella.

*Bra steglängd (inte helt i balans i steget).
Fin över- och underlinje.*

Utmärkta färger.

*Lite lättare mer ädelt byggd hane. Långt
vägvinnande steg.*

PÄLS

Pälsstruktur

Täckhåret skall vara grovt, tätt och rakt. Underullen skall vara tät.

Tik med bra fördelning av färg och rena färger.

Färg

Grundfärgen skall vara vit med svarta fläckar, tanfärgade tecken på huvud, ben och ibland i övergången mellan svart och vitt. Svart färg får inte dominera och små svarta och rödgula fläckar, s.k. ticks, är inte önskvärt.

Kommentar

Svart färg får inte dominera och små svarta och rödgula fläckar, s.k. ticks, är inte önskvärt, detta bör påverka prissättningen efter graden av avvikelse.

STORLEK/VIKT

Mankhöjd

Hanhund: 52-60 cm; idealhöjd 56 cm

Tik: 50-58 cm; idealhöjd 54 cm

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

NOTA BENE

Endast funktionella och kliniskt friska hundar, vilka har rastypisk konstruktion skall användas till avel.

SISTA MINUTENLÄSNING

- *Som hos alla stövare är proportionerna viktiga.*
- *Rörelserna ska vara parallella.*
- *Korrekta vinklar.*
- *Kraftig benstomme.*

ANTECKNINGAR